

LES FIRES DE SANT LLUC

Una magnífica tela d'en Josep Pujol, sobre el tema «Dia de Mercat»

Com tots els anys, s'han celebrat les tradicionals Fires de Sant Lluç, una de les primeres i de les més importants de la nostra terra. Pels olotins que ja no són massa joves, les Fires d'ara no s'assemblen pas molt a les que se celebraven alguns anys enrera, quan els escassos mitjans de comunicació i de transport no feien possible la facilitat de traslladar-se que disfrutem avui i la extensió del comerç no havia posat, com ara, establiments de tota mena en cada poble i poblet de les nostres comarques. Les Fires cada any disminueixen una mica més, destinades a desaparèixer potser, tota vegada que ara tot l'any ja és una Fira ben proveïda i vistent. Són lluny els temps que per Sant Lluç baixaven a Olot aquelles ramades de bestiar, procedents dels més amagats recons de Catalunya i Aragó, i que donaven un animat aspecte

a la nostra ciutat fins i tot alguns dies abans de celebrar-se les Fires. Avui, un cop de camió porta i s'endúu en un dia ramades i ramaders. Fins les besties, que semblaven predestinades a anar sempre a peu, són avui transportades a caball per les nostres carreteres. Es, per tant, una veritat evidentíssima, que cada any les Fires de Sant Lluç perden en animació i, per tant, en eficàcia econòmica per a la nostra ciutat. Podria aturar-se aquest descens, podria fer-se quelcom per tal d'ingectar una nova empenta a les nostres Fires, avui, com a tot arréu, en decadència? No costaria res provar-ho. Si abans hi havia moltes coses que es sostenien per elles mateixes, avui s'hi fa imprescindible l'esforç i la iniciativa dels homes per tal de conservar-les. L'Ajuntament i la nostra tan activa «Unió Comercial» podrien estudiar amb deteniment aquesta qüestió. La celebració d'uns concursos de bestiar, a semblança dels que organitzava l'antiga Mancomunitat de Catalunya, no podria ésser un dels números a incorporar en les nostres Fires?

EL CINEMA

Por el mal camino

POR EL MAL CAMINO és la revelació tràgica del què passa a les cases correccionals de menors, la visió real i dolorosa de la vida de centenars de nens que han conegut massa aviat les maldats de la vida i ningú s'ha preocupat d'ensenyar-los-hi el camí del bé. Raimond Borzage és un dels nois internats que, a causa dels maltractes rebuts pel superintendent, es posa malalt i mor abandonat en un recó infecte del correccional. Aquest film que

enfrenta un dels problemes socials de més palpitant interès, ha estat realitzat als estudis de la Warner Bros i té com a intèrprets principals a JAMES CAGNEY, el qual ens revela una nova fase del seu art, Magde Evans, Allen Jenkins i Dudley Digges i els petits artistes Frankie Darro i Farina, que tenen també al seu càrrec importants papers en aquest film de nens realitzat per persones grans.

Aquest film serà presentat demà diumenge, tarda i nit, al concorregut TEATRE PRINCIPAL de la nostra ciutat.

Cares boniques del cinema americà

CAROLE LOMBARD

bellíssima «estrella de la Paramount